

⁴³Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem, és ugyanúgy nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem. ⁴⁴Mert minden fát a maga gyümölcséről ismernek meg. Hiszen tüskebokorról nem szednek fügét, csipkebokorról sem szüretelnek szőlőt. ⁴⁵A jó ember szíve jó kincséből hozza elő a jót, a gonosz ember pedig a gonoszból hozza elő a gonoszt. Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj. ⁴⁶Miért mondjátok nekem: URam, URam – ha nem teszitek, amit mondok?

⁴⁷Megmutatom nektek, kihez hasonló az, aki hozzám jön, hallja beszédeimet, és cselekszi azokat. ⁴⁸Hasonló ahhoz a házépítő emberhez, aki mélyre ásott, és a kősziklára alapozott: amikor árvíz jött, beleütközött az áradat abba a házba, de nem tudta megingatni, mert jól volt megépítve. ⁴⁹Aki pedig hallja beszédeimet, de nem cselekszi, az hasonló ahhoz az emberhez, aki alap nélkül a földre építette a házat: beleütközött az áradat, és azonnal összeomlott az a ház, és teljesen elpusztult.

Kedves Testvéreim!

Most már be merem vallani, hogy szerettem a tanévnnyitókat. Ez nem azért volt, mert utáltam a nyarat és a nyári szünetet, egyáltalán nem, sőt gyermekkorom legszebb emlékei a nyári szünethez kötődnek, mégis szerettem a tanévnnyitókat. Izgatottan vártam az osztálytársakkal való találkozást, a nyári élmények megosztását, de ugyanilyen izgalommal teli várakozás volt bennem azzal kapcsolatban is, hogy vajon mit hoz ez az új tanév? Mit fogunk tanulni, mit fogunk csinálni, milyen új dolgok lesznek?! És igen, a nyári szünet után hiányzott az iskola. Persze aztán ez gyorsan elmúlt, és már alig vártuk a téli szünetet – mert amikor én jártam iskolába, őszi szünet még nem volt – és szeptember végén már számolgattuk mennyi van hátra karácsonyig. De az elején még ott volt a várakozás.

Valahol olvastam, hogy szeptember 1-vel véget ért a hosszúra nyúlt tavaszi szünet. Igen, a vírus miatt március 16 óta, bár digitális oktatás mindenhol volt, de az otthonról tanulás azért mégiscsak más, egy kicsit talán szabadabb, kicsit a szünetre hasonlító dolog volt.

Az elmúlt héten kérdezgettem a gyerekeket az iskolában, hogy mennyire várták az évkezdést. Nem tudom, hogy az hosszú otthon tartózkodás mondatta-e velük, de szinte kivétel nélkül várták már az iskolát, és szívesen jöttek. Igaz, a legtöbbeknek nem a matek és a földrajz hiányzott, hanem a foci, a barátokkal való találkozás, a közösen átélt élmények.

Megkezdődött a tanév. Igaz, hogy kicsit másként, mint megszoktuk, mert elmaradtak, vagy más formában kerültek megtartásra a tanévnnyitók, az iskolákban kisebb a zsvaj, maszkban kell közlekedni a folyosókon, és szigorú szabályok vannak. Ugyanakkor a gyerekek is találgatják egymás között, hogy vajon meddig tart nyitva az iskola kapuja? A tanév kezdetén most nem az őszi szünetig hátralévő napok száma a legizgalmasabb kérdés, hanem az, hogy a jövő héten lesz-e tanítás? Mert a vírus naponta megdönti a rekordokat, egyre többen lesznek betegek, egyre inkább félok, hogy elterjed, és bár azt mondják, hogy arra törekszenek, hogy ne kelljen bezárni az iskolákat, munkahelyeket, de rengeteg bizonytalanság veszi körül a szeptemberi munkaév kezdetét. De nem csak az iskolában van ez így. Csütörtökön reggel még arra készültünk, hogy a hétvégén borfesztiváli hangulatban tartjuk majd az istentiszteletet, aztán 11 órakor már jött a hír, hogy elmarad a bornapok. Mi is lemondtuk a gyülekezeti hétvégét, és több programunkat is végig kell gondolnunk.

Bizonytalanság, és ezzel együtt nyugtalanság lengi körül az idei munkaév kezdetét.

Túrmezei Erzsébet egyik – sokat idézett – verse jutott eszembe, és, hogy tanévnnyitó istentiszteletünk ne múljon el versmondás nélkül, ezért felolvasom:

Nem tudjuk, mi jön, titok a holnap.

Némák a titkok. Nem válaszolnak.

Rejtő ködükbe szemünk nem láthat...

de elültetjük kis almafánkat,

bízva, hogy kihajt,

gyümölcsöt terem.

Titok a jövő.

Sürget a jelen.

Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.

Némák a titkok. Nem válaszolnak.

De a ma int, hogy híven szolgáljunk,

mert tudjuk, Ki jön:

Krisztusra várunk.

Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,

Munkában leljen, ne resten, tétlen!

Testvérek terhét vállalja vállunk!

Mert tudjuk, Ki jön:

Krisztusra várunk.

Igen, ahogyan a vers mondja: nem tudjuk mi jön, titok a holnap... De a mi dolgunk nem az, hogy a jövőt kutassuk. Mert – ahogyan Jézus mondja: *aggódásával ki tudná életét meghosszabítani csak egy perccel is?* Nekünk nem az a feladatunk, hogy a jövő felől aggódjunk, hanem az, hogy kihasználjuk az előttünk álló lehetőségeket.

A Jelenések könyvében – amikor Jézus üzen a hét Kisázsiai gyülekezetnek – egyetlen egy van a hétből, aki ellen nincs panasza Jézusnak, akik mindent jól csinálnak. A filadelfiai gyülekezetnek ezt üzeni: *ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél Dávid kulcsa van, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki: ⁸Tudok cselekedeteidről. Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be, mert bár kevés erőd van, mégis megtartottad az én ígémet, és nem tagadtad meg az én nevemet.*

A mai istentiszteletre szerettem volna egy illusztrációt behozni, de amit kitaláltam az egy kicsit bonyolult lett volna. Egy ajtót szerettem volt ide hozni, még hozzá egy nyitott ajtót. De most azt kérem, hogy mindenki gondoljon a lakása, háza bejárati ajtajára. Ez az az ajtó, amelyet a legtöbbet használunk. És most képzeljük el, hogy ez az ajtó nyitva van. Mit jelent ez? Azt, hogy használjuk, azt, hogy várunk valakit, azt, hogy szabad a ki és bejárás.

Jézus azt mondja ebben az igében: *nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki nem zárhat be. Senki és semmi, sem emberek, sem vírus. Ne így legyen, de elképzelhető, hogy az iskolák ajtajai, éppen úgy mint munkahelyek, és otthonok ajtajai bezáródnak ismét. De Jézus egy olyan ajtót kínál számodra, amelyet senki sem zárhat be. Mert ez az ajtó a lehetőségek ajtaja. A mára kijelölt igeszakaszunkban Jézus tanítását hallhattuk a gyümölcsstermésről: ⁴³Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem, és ugyanúgy nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem. ⁴⁴Mert minden fát a maga gyümölcséről ismernek meg.*

Gyümölcsstermés – erről szolt a vers is, hogy bár nem tudjuk mi jön, mi mégis almafát ültetünk, hogy az megeremje a gyümölcsöt.

Nyitott ajtó. Nyitott ajtó amelyen belépve gyümölcsöt teremhet az életünk. Még hozzá jó gyümölcsöt.

Mi az, hogy jó gyümölcs, rossz gyümölcs?

Itt egy alma. Egy rossz alma. Nem az íze rossz, hanem rossz, mert egy giliszta megfúrta, és bár amikor leszedtük a fáról még szép volt, még kívánatos volt, de belül, már ott volt a romás. Szemre látványos, de egy-két nap után ezen a gyümölcsön már meglátszik, hogy rossz volt a fa. Ezen a fán, minden gyümölcs ilyen. Kivétel nélkül. Miért? Mert a fa férges volt. Egy almafával, nagyon sokat kell foglalkozni ahhoz, hogy gyümölcse sokáig élvezhető legyen. Metszeni, permetezni, gondozni kell, nagyon kell figyelni, hogy a betegség első jelére kezeljük a fát. Mert nem az érett gyümölcs lesz beteg, hanem már egészen fiatal korában, belemásznak a kártevők, és ott növekednek.

Így van ezzel az ember is. A mi életünk egy gyümölcsstermő fa. De vajon milyen a gyümölcsünk? Vajon kezelt-e bennünket az Isten? Engedtük-e, hogy ezt megtegye? Hogy gondozzon, hogy megóvjon a kártevőktől? Mert azért van különbség a kert fái és az ember között. Mégpedig az, hogy mi emberek, nem vagyunk a földbe gyökerezve, mi el tudunk indulni, és el is kell indulnunk, a felé az Isten felé, aki nyitott ajtót kínál nekünk. Lehetőséget a jó gyümölcs termésére, lehetőséget arra, hogy ő a kezébe vegyen bennünket, és gondja legyen ránk. Ha hagyjuk.

Az idei tanév sok bizonytalansággal indul. De ha mi nála, az ő nyitott ajtaján átlépve kérjük, hogy vigyen bennünket, akkor még úgy is segít, ha esetleg már befészkelte magát az életünkbe valami káros dolog.

Ő segít a betegségben, segít a nehézségeinkben, átsegít a lehetetlennek tűnő helyzeteken.

Ő sohasem zárja be előttünk az ajtaját. Mindig van lehetőségünk hozzá menni.

Vizsgáljuk meg magunkat, vizsgáljuk meg az életünket. Milyen a mi életünk gyümölcse? Végezzünk el egy tesztet. Ma úgymint mindenki erről beszél: teszteljük magunkat.

Jézus – mai igénkben egy nagyon egyszerű önvizsgálatra, tesztre hív, amelyet bárki el tud végezni: *Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.* – mondja Jézus.

Érdemes tehát megnézni, hogyan és miket beszélünk, mit mondunk. És itt a csúnya beszédetől kezdve, odáig menően, hogy hogyan beszélök a másik emberről, pletykálokdom-e, rosszat mondok-e róla, gonosz megjegyzéseket teszek... stb. sok minden számításba jöhet. Hogyan beszélök? *Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.*

De jó lenne, ha – ahogy Pál apostol fogalmaz, a lékel gyümölcsei hallatszódának beszédünkön is, azaz: *öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szerénység, tisztaság.*

Ha ezek jellemeznének minket, akkor – ahogy a filadelfiai gyülekezet számára, úgy számunkra is nyitva maradna az ajtó: az az ajtó, amelyet Jézus kinyitott, amikor keresztségével legyőzte a gonosz hatalmát, és utat nyitott számunkra a mennyei Atyához, aki képes rá, hogy megtisztítson, hogy alkalmassá tegyen.

Lehet, hogy nem tudjuk mi jön, de azt tudjuk, hogy ki jön: Jézus Krisztus jön, hogy ő legyen az alapja az életünknek. Élünk vele, Élünk ezzel a lehetőséggel, és élünk vele, közösségben.

Hirdetések 2020. 09. 06. Tanévnyitó

- megkereszteltük: Somogyi Boglárka Lilit és Somogyi Luca Sárát, Somogyi Tamás és Jamriskó Szilvia gyermekeit.
- Az elmúlt héten presbiteri ülésünk volt, több fontos döntést is meg kellett hoznunk, ezek közül szeretnék kettőt kiemelni:
- A jövő héten konfirmáció lesz. Ezzel kapcsolatban a presbitérium azt javasolja a gyülekezetnek, hogy az istentiszteletnél lehetőség szerint az online közvetítésen keresztül vegyenek részt. A templomba elsősorban a konfirmandusok szüleit, nagyszüleit, keresztszüleit, a presbitérium tagjait (akik előtt vizsgát tesznek), valamint azokat a gyülekezeti tagokat várjuk, akiknek nincs lehetőségük az interneten keresztül bekapcsolódni az ünnepségbe.
- A 18-20-ra tervezett gyülekezeti hétvégét a járványhelyzetre való tekintettel elhalasztjuk.
- A gyülekezeti alkalmakkal kapcsolatban kérek mindenkit, hogy figyelje a honlapon megjelenő hirdetésünket. Hamarosan megkezdjük bibliaórai alkalmainkat, amelyeket úgy terveztünk, hogy akár élőben, akár online meg tudjuk tartani.
- Úrvacsora